

ΘΕΟΛΟΓΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΟΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΛΔ'

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 1963

ΤΕΥΧΟΣ Α'

ΜΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑ (1923-1963).

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμπληροῦται τεσσαρακονταετία ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου ἰδρύσεως τοῦ περιοδικοῦ τούτου, τοῦ ὁποίου ἡ διεύθυνσις ἀνετέθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰς δεδοκιμασμένας χεῖρας τοῦ ἐπίσης ἀληθμονήτου καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας Γρηγορίου Παπαμιχαήλ. Τοῦ α' τεύχους προετάσσέτο λιτὸς καὶ ἀπέριττος πρόλογος, ἔνθα ἀφ' οὗ ἐξηγοῦντο οἱ λόγοι, δι' οὓς «αἱ Ἀθῆναι δὲν εἶχον ἔτι ἀξιοθῆ νὰ ἀποκτήσωσι τὸ μόνιμον αὐτῶν ἐπιστημονικὸν περιοδικόν», περαιτέρω δὲ ἐγένετο λόγος περὶ τῆς «χάριτι θεῖα» κοπασάσης ἐθνικῆς λαίλαπος καὶ τῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης, τὸ δὲ νέον περιοδικὸν ἐχαρακτηρίζετο «ὡσάν περὶστέρα ἀπολυομένη θαρρούντως ἀπὸ τῆς κιβωτοῦ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὸν κατακλυσμόν», ἀκολούθως ἐξεδηλοῦτο ἡ χαρὰ ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ περιοδικοῦ τούτου ὡς «ἐπισήμου ὀργάνου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δι' ἧς «ἅμα μὲν ἐπληροῦτο ὁ πολυχρόνιος ὑποκάρδιος πόθος» τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου «ἀποβάντος κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν τοῦ κυρίου μοχλοῦ τῆς δι' ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν καλλιέργειας τῆς παρ' ἡμῖν θεολογικῆς ἐπιστήμης» (Ν. Σιών, Ἐκκλ. Φάρου, Ἐκκλ. Κήρυκος τῆς Κύπρου, Καινῆς Διδαχῆς), ἅμα δὲ καὶ «διετρανοῦτο ἡ πρὸς τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην ἀγάπη αὐτοῦ» καὶ «παρεῖχοντο τοῖς παρ' ἡμῖν θεολόγοις αἱ ἀφορμαὶ καὶ τὰ μέσα πρὸς δημοσίευσιν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτῶν πονημάτων».

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἐπιβληθὲν ἤδη ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτοῦ τευχῶν εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τοῦ διεθνοῦς θεολογικοῦ κόσμου, πιστεύει ὅτι παρέσχε ἰκανὰς ὑπηρεσίας πρὸ παντὸς εἰς τὸν ἑλληνικὸν θεολογικὸν κόσμον διὰ τῆς δημοσιεύσεως πολλῶν πρωτοτύπων καὶ ὁπωσδήποτε ἐκλεκτῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν καὶ βιβλιοκρισιῶν, ὡς καὶ διὰ τῆς ἐνημερώσεως περὶ τῆς νεωτάτης διεθνοῦς βιβλιογραφίας, ἐσυνεχίσθη, μετ' ἐνιαυσίον διακοπὴν, λόγῳ τοῦ ἀδοκῆτου θανάτου τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτοῦ (1938), ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου διαδόχου αὐτοῦ Χρυσάνθου καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τετραμελοῦς ἐπιτροπείας προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Διακοπείσης δὲ καὶ πάλιν, λόγῳ τῆς μετ' ὀλίγον ἐνσκηψάσης φοβερᾶς ἐθνικῆς λαίλαπος, τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ἐπανήρχισεν αὕτη ἀνελλιπῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1948, προνοία τοῦ ἀειμνήστου ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν

διεύθυνσιν τετραμελοῦς ἐπιτροπείας, ἧς ἡ ψυχὴ παρέμεινεν ὁ ἀείμνηστος Γρηγ. Παπαμιχαὴλ μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Καὶ ἡ μὲν ἀντικειμενικὴ κρίσις περὶ τῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἰδίᾳ τὴν ἱεράν αὐτῆς ἐπιστήμην, ὑπηρεσιῶν τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἐπαφίεται εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ. Ἡ δὲ σημερινὴ διευθύνουσα ἐπιτροπεὶα αὐτοῦ, ἀφ' οὗ εὐχαριστήσῃ τὸν παντὸς ἀγαθοῦ Δοτῆρα καὶ ἐπὶ τῇ Θεῖα εὐλογίᾳ, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ ζωὴ καὶ ὅ,τι καλὸν ἔχει νὰ ἐμφανίσῃ τοῦτο μέχρι σήμερον, καὶ μακαρίσῃ τὴν ἱεράν μνήμην τοῦ τε ἰδρυτοῦ καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ, οἵτινες ἅπαντες διὰ στοργῆς περιέβαλον τὴν «Θεολογίαν», δὲν ἔχει, εἰ μὴ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνέχισιν τῆς Θείας ἐπ' αὐτὴν εὐλογίας εἰς τὴν νέαν αὐτῆς σταδιοδρομίαν καὶ τὴν πλῆθυσιν τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης τῶν ἀπανταχοῦ θεολογούντων Ἑλλήνων.